

lesstyrelsen udtaler sig ogsaa om det, og at vi saa virkelig tager Spørgsmaalet op til Drøftelse.

Thora Pedersen: Jeg vil gerne spørge, hvorledes de andre Medlemmer af Kommissionen bliver valgt, om der i det hele taget er Organisationer, der har udpeget Repræsentanter eller hvorledes.

Marie Hjelmer:

Det er udelukkende Ministeren, der, uden nogen Indstilling noget Sted fra, har udpeget Medlemmerne. Dog har Ministeren anset det for heldigt, om hvert af de 4 store Partier udpeger sin Repræsentant. Ogsaa Jordemødrene faar deres egen Repræsentant.

Eli Møller:

Jeg har haft nogen Betænkelighed ved at blive valgt ind paa denne Maade; men paa en Maade er jeg glad for, at jeg ikke er valgt som Repræsentant. Vi tre, Fru Hjelmer, Fru Hein og jeg, vil sikkert paa mange Punkter se forskelligt paa denne Sag; det er muligt, at vi kan finde hinanden, men det kan vi ikke love Dem. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Svangerskabsafbrydelse af medicinske Aarsager har ingen tvivlet om, var tilladelige - undtagen maaske paa katolske Sygehuse. Lægen har altid haft Ret til at foretage Indgreb, naar han fandt det nødvendigt. Men Spørgsmaalet kan saa uhyre let gaa over i humanitære og sociale Hensyn. - Grunden til, at denne Kommission er nedsat, er jo, at man ikke kan blive ved at have det Forhold, at Loven og Nævningernes Kendelse ikke passer sammen. Kommissionen bliver sikkert siddende længe. Der bliver god Tid for D.K. til at udtale sig; men selv om D.K. kunde blive enige, kan vi ikke føle os bundet af dets Standpunkt.

Ida Holck:

Vi her i Styrelsen er vistnok overordentlig glade for, at netop de Mennesker er valgt. Det kan være rigtigt udadtil, at de ikke staar som Repræsentanter. De staar mere frit, og det gør intet, at de har forskellige Anskuelser; som Repræsentanter for D.K. vil de komme til at repræsentere forskellige Synspunkter, for man vil aldrig kunne enes om et Standpunkt. - Det vigtigste for os er, at det er Mennesker, der virkelig ved Besked og er virkelige Personligheder, som vil gøre deres bedste, og i Forvejen at være bundet vilde være stor Skade.

Marie Egeberg: Ude omkring vil det være en Glæde for Medlemmerne at se Dr. Eli Møllers Navn i Forbindelse med Kommissionen.

Thora Pedersen:

Spørgsmaalet om seksuel Undervisning i Ungdomsskolen, ogsaa i de ældste Klasser i Barneskolen, bør tages op; det er rimeligt, at det kommer ind under denne Kommission.

Eli Møller: Det Spørgsmaal hører med bl. de Ting, der skal drøftes. Det er fra manges Side et Punkt, man lægger Vægt paa. Nogle hævder, at netop den Undervisning vil indskrænke Svangerskabsafbrydelsernes Antal, mens andre vil sige: "Nej, Staten skal ikke sætte sit Stempel derpaa. Staten skal ikke give Undervisning i at undgaa Barnefødsler". Det, vi i D.K. forstaar ved Undervisning i seksuel Hygiejne, vil sikkert blive godkendt og indført; men nogle forstaar jo ved en saadan Undervisning Belæring om svangerskabshindrende Midler.

Formanden:

Saa vidt jeg forstaar, vil Kommissionen blive delt i 3 Afdelinger: 1) Fosterfordrivelse 2) præventive Midler, og der vil man sikkert komme til at tale om en Ændring i den Lovparagraf, der siger, at Salg af og Reklame for præventive Midler er forbudt, man vil sikkert søge at faa tilføjet "paa forargelig Maade" 3) Seksuel Oplysning.

Anna Koch Schiøler:

Vil det ikke være rigtigt, at "Kvinden og Samfundet" forholder sig ganske objektivt, giver Oplysning om Kommissionen, dens Formaal, Medlemmer o.s.v., men ikke giver Adgang for Diskussion om Spørgsmaalet foreløbig. Ellers vil vi faa Bladet fyldt deraf fra nu og til Jul og uden at blive klogere.

Jensine Lomholt: Jeg er ogsaa glad for Valget uden for D.K. Jeg hører til dem, der er absolut Modstander af Indgreb, naar der først er Liv, og jeg har Erfaringer for, at det, selv hvor det ser galt ud, kan vende sig til det bedste.

Dagmar Nielsen: Hvis nogen af Dem har faaet et Spørgeskema tilsendt fra Selskabet for Seksuel Oplysning, vil vi fraraade Dem at besvare